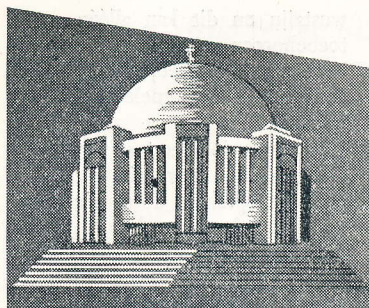

Ook als stoffelijk mensch zijt gij leven van Gods Leven, ziel van Zijn Ziel, geest van Zijn Geest. Handel hiernaar en gij bouwt U in het leven na den dood een stralenden Tempel!

MEESTER HAMET

Evolutie

Eerste Jaargang . No. 4 . 1 December 1946

Veertiendaagsch geschrift, dat uitvoerig schrijft over de Openbaringen aan Jozef Rulof en de werkzaamheden van het Geestelijk-Wetenschappelijk Genootschap „De Eeuw van Christus” * Hoofdredacteur: Leo Uittenbogaard
Het adres van de redactie en de administratie is: Nachtegaallaan 20 te 's-Gravenhage . Telefoon 391873

★ Kan de Atoombom de Wereld vernietigen?

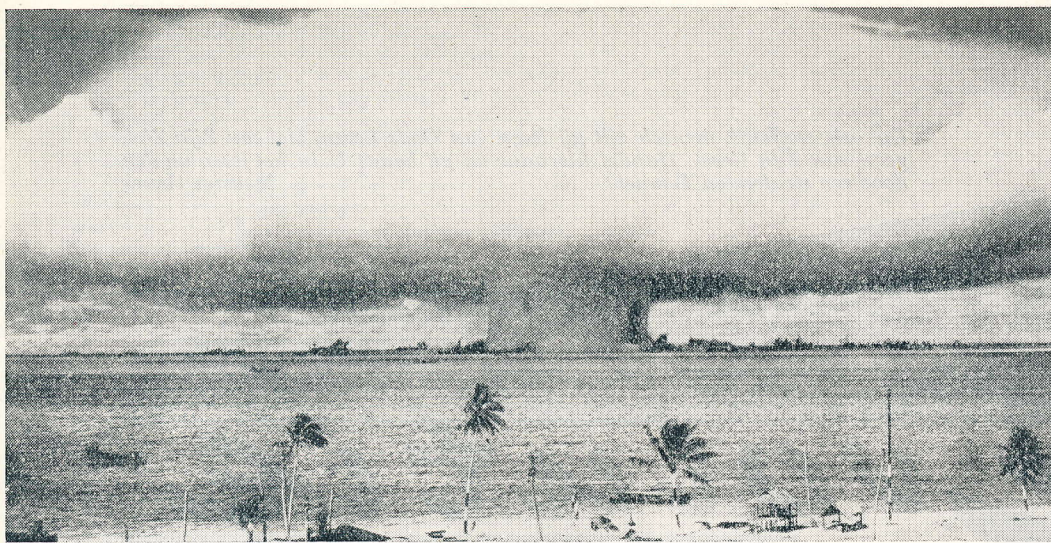
Twintig miljoen menschenlevens en meer dan driehonderd milliard pond aan waarden was de prijs, dien de menschheid voor den laatsten wereldoorlog betaalde. Desondanks zit de vrees voor een nieuwen oorlog er bij de massa zoo in, dat men reeds overweegt, hoe deze gevoerd zal worden. En men denkt dan vooral aan de toepassing van het afschuwelijkste wapen aller tijden: de atoombom.

Professor Einstein heeft den angst van de menschheid voor de atoomenergie als oorlogsmiddel onlangs duidelijk gemotiveerd met te verklaren, dat de atoombom door haar steeds vernietigender uitwerking, waartegen geen enkele verdedigingsmaatregel helpt, in een nieuwen oorlog onze beschaving totaál zal vernielen. Hoe denkt nu het Astrale Gezag over dit grootste probleem van onze dagen, deelen de Meesters dezen angst, stemmen zij in met President Truman, die letterlijk zeide: „Ik besef terdege de tragische betekenis van de atoombom”? Wij zijn verheugd U hier het oordeel van Meester Zelanus te kunnen geven, die met zijn artikel weer eens op duidelijke, bevrijdende wijze demonstreert, hoe de hemelen het leven op aarde volgen, leiden en liefhebben!

Het is een cosmisches probleem voor hetwelk ik mij gesteld zie, want de atoomenergie verbindt mij onmiddellijk met het Universele-Ik van de Ruimte, waardoor al het leven is ontstaan. Wanneer ik u al dadelijk zeg, dat de atoombom nimmer — hoort u het — nimmer in staat zal zijn om Moeder Aarde en Haar kinderen te vernietigen, dan weet u nog niets, maar ik zal het u aantonen door tal van wetten. Ik moet teruggaan naar het stadium, waarin God een aanvang maakte met Zijn Schepping. Als ge de boeken van mijn Meester Alcar hebt gelezen, „Het Ontstaan van het Heelal”, zult gij mij dadelijk met vrucht kunnen volgen. Voor hen, die deze werken niet kennen, diene de komende samenvatting.

Voordat God door Zijn Openbaringen zichtbaar werd — eerst door geestelijke verschijnselen, die zich later zelf verstoffelijkten — ging Hij door zeven overgangsstadia. Ge kunt deze wetten, die wij hemelingen als levensgraden hebben leeren ken-

nen, Zijn evolutie-proces noemen. Door dit kreeg Zijn Leven gestalte en trad Zijn Ziel, Zijn Geest, Zijn Vader- en Moederschap, Zijn volledige Persoonlijkheid dus, naar voren. Deze, Zijn Zelf geschapen wet, beheerscht alles, wat uit Hem voortkwam, geen atoom beleefde het anders! Gij leert hieruit, dat Hij noch Zijn manifestaties er maar metéén waren, doch eerst door een langdurig evolutie-proces naar den uiteindelijken staat groeiden. Onthoud dit goed, want hierop is mijn heele verdere betoog gebaseerd. Pas na miljoenen eeuwen — om voor uw gemak de stoffelijke tijdrekening te gebruiken — kwam aldus het Universum tot de stoffelijke verdichting en ontstonden de planeten. U als mensch, als vonk, als splitting van God beleefde het eender, precies als al Zijn andere bewuste en onbewuste Scheppingen: de dierenwereld, het plantenleven, de lucht, het water, enz. Gij en zij zijn dan al stoffelijke verschijnselen, maar daarachter leeft het innerlijke bestaan, de „ziel”. Bepaal ik mij nu even tot uw eigen leven. De ziel bouwt, verdicht — ongezien — uw stoffelijk organisme. Na den dood van uw lichaam, treedt de ziel weer aan den dag en zet u door haar uw leven voort in het nieuwe stadium, de astrale wereld. Nu staat de ziel als mensch opnieuw voor zeven overgangsfases, waarin ze zich gereed maakt voor een anderen en hooger levensgraad. Dit herhaalt zich zoolang tot zij het Al betreedt en Haar Schepper nu zichtbaar en Goddelijk bewust vertegenwoordigt, de bekroning van een evolutie, die haar van embryo door harmonisch geschapen verdichtings- en uitdijingswetten tot een alvermogen, Goddelijk-Mensch deedt uitgroeien. Dit is Cosmologie, de geestelijke wetenschap, die u straks in nieuwe werken van André uitvoeriger zult terugvinden. Deze Cosmologie voert u tot de zeven levensgraden van mensch, dier en natuur, tot de zeven graden van elk stofje, elk atoom. Gij kunt nu uit het bovenstaande weten, dat vóórdat de eigenlijke, zevende levensgraad bereikt is, het leven nog onbewust genoemd moet worden, daar het groeiproces nog niet volledig beleefd is. Toch zal elke cel eens die hoogte bereiken, doordat de gansche natuur, Goddelijk als zij is, op het volmaakte staat ingesteld.

Tijdens de atoomproeven nabij het eiland Bikini ontwikkelde de bom zich tot een reuzen paddestoel. Bovenstaande foto geeft er een fraai beeld van.

Dit beeld, hoe onvolkomen, hoe nietig ook, geeft thans het gezicht op het atoom.

De geleerde, die het atoom tot splitsing wil brengen, staat voor het innerlijke leven, de zeven overgangsgraden daarvan. Welke hebben uw onderzoekers thans benaderd? Hun proefnemingen antwoorden op die belangwekkende vraag. De feiten hebben bewezen, dat de atoomenergie, die door hun splitsing vrijkwam, slechts in staat was een kleine ruimte te vernietigen.

De rest van de aarde bleef onaangetast. Dit toont overduidelijk aan, dat uw geleerde alleen den eersten levensgraad van het atoom vermag te splitsen. Pas wanneer het hem zou lukken de vitaliteit, de bezieling van den derden levensgraad vrij te maken en te hanteeren, zou de uitwerking voor het grootste deel van de aarde vernietigend zijn. En verdergaand, wanneer hij den zevenden kon splitsen, zou niet alleen de aarde instorten, maar ook de planeten, het gansche universum dus, waarmee het noodzakelijk verbonden is. Het eene leven zou het andere splitsen, het heelal lag dan in de handen van den stof-mensch, hij zou zijn God overheerschen en dat is niet mogelijk! Het moet u duidelijk zijn, dat de mensch het atoom slechts tot splitsing kan en zal brengen naar den graad, dien zijn bewustzijn bezit. Daar deze aardsch is, behoeft hij het hogere, het astrale kunnen om dieper in de atoomwereld af te dalen. Wij, hemelingen, die het atoom tot in alle graden konden volgen, zouden hem nu de instrumenten moeten verschaffen om hem in staat te stellen den waarachtig geësteliijken, dus innerlijken levensgraad — het zieleleven — tot ontlading te brengen.

Het gaat met uw atoomsplitsing als met alle andere vindingen, die op uw aarde tot stand kwamen, zij werden u door ons geschonken. Ik zei het zoojuist al, geen mensch, geen geleerde is in staat om boven zijn verkregen bewustzijn uit te gaan en hieruit vloeit voort, dat elke gedachte, die boven uw leven staat, ontvangen moet zijn van een hooger ontwikkeld be-

ons los van de disharmonische wetten, wij leerden door schade en schande Gods opdrachten zoo vervullen, dat wij door Hem rein bevonden werden om Zijn Hemelen te betreden en van daaruit voor het heil van onze zusters en broeders op aarde met inzet van onze verworven liefde en wijsheid te arbeiden. Eén verkeerde gedachte stoot ons al uit Zijn hemelsche oorden, hoe zouden wij dan kunnen meewerken aan den ondergang van de menschheid, met wie wij ons door duizenden liefdebanden verbonden weten?

Dit zeg ik u: weest geen seconde bevreesd voor de thans door uw geleerden met onze hulp losgemaakte atoomenergie. Zij voert u niet, gelijk millioenen denken, ten verderve, maar zij zal u daarentegen ontzaglijk geluk brengen! Niet alleen zal zij u geweldige maatschappelijke vindingen bezorgen, technische wonderen, die uw bestaan vergemakkelijken en uw ziekten uitbannen, maar daarnaast zal de atoomenergie u verbinden met het leven na den dood en voert zij u dus binnen in de wijsheid van ons leven. Deze komt dan door onze nu gesplitste en weer verdichte stemmen tot u en gij zult de wedergeboorte van uw ziel beleven! Gij denkt nu misschien aan de plaatsen, waar de atoombom haar vreeselijk werk deed. Het is nog nooit anders geweest: elke vinding van de Meesters

werd door het menschedom voor het verkeerde gebruikt. Maar desondanks gingen de Meesters door, wetend, dat de mensch eindelijk den strijd moe zou worden en dan aan den opbouw van zijn maatschappij en zijn ziel zou beginnen. Dit stadium is thans bereikt en geen staatshoofd, Stalin of wie dan ook, zal de atoomenergie voor andere dan goede doeleinden aanwenden — in het andere geval zou u de atoomsplitsing niet bezitten!

Uw leven is in handen van Hem, Die altijd door liefde was en wil zijn. De menschheid zal Hem straks in Zijn totaliteit leeren kennen — door de atoomsplitsing!

MEESTER ZELANUS

RONDE ATOOMSPLITSING

In vijftig jaar kwam de wetenschap van de ontdekking van het eerste succes der atoomkernen, de radio-activiteit, tot het huidige wonder. Namen als Besquerel, de familie Curie, Rutherford treden bij deze onderzoekingen naar voren. Van die halve eeuw waren de laatste vijftientig jaar noodig om van de eerste kunstmatige ontbinding der atoomkernen tot de atoombom te geraken. Naar schatting hebben sinds 1939 aan de Britsch-Amerikaansche onderzoekingen 125.000 menschen gewerkt en op het oogenblik zijn er 65.000 in het atoombedrijf werkzaam. Ruim vijf milliard gulden zijn aan de voorbereidingen gespendeerd. De destructieve kracht van de atoombom is hoofdzakelijk te danken aan de plotselinge wijze, waarop de energie vrij komt. Deze energie is vermoedelijk niet grooter dan die, welke geleverd wordt door het verbranden van enkele duizenden tonnen kolen, maar zij ontstaat op één plaats in een zeer klein onderdeel van een seconde en veroorzaakt enorme plaatselijke temperaturen en spanningen, culmineerend in een ontploffing, die alles wegvaaft. Wanneer het om vernietiging gaat is deze energie-concentratie zeer gewenscht, maar voor industriele doeleinden vormt zij een ernstig nadeel. Het probleem van de toekomst is dus: hoe kan deze „bevrijding” beheerscht worden. Ongetwijfeld wordt echter ook dit stadium overwonnen — het boek „De Volkeren der Aarde” kondigt dit trouwens al aan — en treden nieuwe, verbazingwekkende mogelijkheden aan het licht op het gebied van: huisverwarming, atoomketels, door cylinder-explosies bewogen motoren, turbines enz., wellicht ook het irrigeren van woestijnen, het verplaatsen van bergen en het verbeteren van klimaten. Maar zeker zal de atoom-energie dan gebruikt worden voor het grootste wonder van de „Eeuw van Christus”: het scheppen van het „Directe-Stem-apparaat” dat den stoffelijken Mensch toegankelijk maakt voor het woord en de wijsheid van den Astralen geleerde, die dan vrij tot hem kan spreken! Maar hierover in nevenstaand artikel meer.

De Misdadige Praktijken van G. W. Aarts van den Berg

„Aarts van den Berg-aartsbedrieger”, aldus kenmerkte een gezelschap van parapsychologen dit „fysisch medium”, dat sinds jaren séances geeft (in deze dagen in het pand Riouwstraat 206 te 's-Gravenhage), waarop hij zijn paranormale verschijnselen teweegbrengt. Meester Zelanus stelde zijn graad vast, door hem in een openbare voordracht een misdadig sujet te noemen, dat goedgeeloovige menschen op liederlijke wijze bedriegt en deswege in de handen van de justitie behoort. Voor mij liggen diverse rapporten, die hun vernietigend oordeel duidelijk motiveeren. Een er van is geschreven door Dr A. J. H. M. van Baar te 's-Gravenhage, die het heerschapp op deskundige en overtuigende manier ontmaskerde. Hij begint zijn othullingen als volgt: „Het eerst hoorde ik zelf van bovengenoemd medium naar aanleiding van een beschuldiging van bedrog, althans iets dergelijks, die voor enkele jaren tegen hem zou ingediend zijn, een z.g. „schandaaltje” dus, waarover in de pers nog al wat te doen is geweest, maar waarin ik niet den minsten lust had mij te verdiepen. Ongeveer 1½ jaar geleden deden er zich omstandigheden voor, die mij ongevraagd en ongezocht naar zijn séances leidden. Ik moet eerlijk zeggen, dat ik toen de stille hoop had eens iets te kunnen bijdragen tot de rehabilitatie van iemand, die misschien wel het slachtoffer geworden was van een ongelukkigen samenloop van omstandigheden of van iets dergelijks. Mijn bezoek heeft er echter toe geleid, dat ik te zamen met de beide dames, die dit rapport door onderteekening mede zullen bevestigen, in de gelegenheid was om voor ons drieën althans te bewijzen, en dat met de zekerheid van een laboratoriumproef, dat de heer G. W. Aarts van den Berg althans op dezen avond op een bedrieglijke wijze zoo'n séance houden kan en gehouden heeft.”

De dokter beschrijft dan verder de inrichting van de séancekamer en stelt vast, dat Aarts van den Berg geen enkele controle-maatregel toestond, hoewel deze hem toch welwillend aangeboden werd en niettegenstaande hij te dezer zake geen zuiver verleden had. Bijkans twee jaar lang wachtte de arts op een positief bewijs van Aarts' gaven en beleefde intusschen: zwevende, sprekende trompetten, zich vormende handen, aanduidingen van een gelaat, enz. „Inderdaad dit alles heb ik gezien en betast voor zoover mogelijk en toegelaten. Ik kan dus bevestigen, dat het levende handen waren, maar nimmer heb ik den paranormalen oorsprong van dit alles persoonlijk als bewezen kunnen beschouwen, bijvoorbeeld al hierom niet, omdat ik nimmer de gelegenheid kreeg een dergelijke z.g. paranormale hand of arm te kunnen aftasten zoo ver als zulks noodzakelijk was om te kunnen uitmaken of deze hand of arm niet ergens op normale wijze deel uitmaakte van een normaal persoon.” Zijn twijfel groeit nog als hij van een zijner introducés verneemt, dat deze den stoel van het medium tijdens een séance eens leeg bevond, terwijl zijn mede-proefneemster op een zitting constateerde, dat zij de gordijnen, waarmee zij het medium had afgesloten, plots weer voelde openwaaien. Zelf stak Dr Van Baar, toen hij op een meter links van hem in de richting van het medium een schaduw zag, zijn been uit om nu te ervaren dat ineens een schoen tegen de zijne aanklapte. Dan besluit de arts in te grijpen. Zijn vrouw geeft hem het middel aan. Gewapend met een vingerhoed vol poeder van lichtgevend verf, dat den geheelen voorafgaanden dag door de zon bestraald was, gaan zij naar de zitting. De poeder werd nu op het allerlaatste oogenblik ongemerkt uitgenomen op de schuine fauteuilleuning van het medium en zoo laag mogelijk achter zijn rug, dus tusschen rug en fauteuil-

leuning in. De gordijnen werden gesloten, de lichten gingen uit, de zitting kon beginnen. Plots zagen Dr Van Baar en de mede-aanzittenden, een bliksemend licht, een meerdere centimeters dikke en enkele tientallen centimeters lange, hel-phosphoresceerende, bijna verticale lijn — ter hoogte, waar zich ongeveer de rug van het medium bevinden moest. Dit had de gordijnen dus geopend en was geheel of gedeeltelijk, ten deele gedraaid, uit zijn stoel opgestaan. Even later hoorde Mevrouw Van Baar een schrapend geluid, wat er op wees, dat Aarts van den Berg het licht zelf ook ontdekt had en nu, nadat hij de gordijnen weer achter zich had gesloten, bezig was de poeder van de fauteuil weg te vegen. Dat hij het poeder op zijn rug niet ontdekt had, bleek hierna, want plots zag de dokter, de groote nog duidelijk meer diffuus phosphoresceerende vlek, die niet anders dan de nog met poeder bedekte jasrug van het medium kan zijn geweest, als een glimmende groote schildpad kruipend over den grond recht op zich afkomen — met de trompet! De „verschijning” diende zich aan als de paranormale persoonlijkheid, Broeder X, die hem op deze wijze herhaalde malen bezocht had. Hij begroette den arts, deed enkele confidenties hem en zijn huisgenooten betreffend en deelde verder mede, dat de zitting moest worden gesloten, daar de condities dien avond niet gunstig bleken.

„Eén ding moet ik hieraan nog toevoegen”, schrijft Dr Van Baar. „Deze proef heeft mij „ad oculos” (met de bewijzen voor oogen) gedemonstreerd, hoe volslagen oncontroleerbaar een zoo diepe duisternis iets maakt, en met welke werkelijk kat-of-slangachtige eigenschappen dit medium in staat is zich in en door deze duisternis bijna feilloos voort te bewegen.” Dr Van Baar besluit zijn rapport als volgt: „Zoolang Aarts van den Berg hierna nog blijft weigeren deskundige controle op zich te laten toepassen en niettegenstaande toch met zijn donkerzittingen doorgaat, handelt hij, althans in mijne oogen, misdadig.” Tot dezelfde slotsom komen de andere rapporteurs, ook zij grondten hun oordeel op de vaak weerzinwekkende bedriegerijen, die Aarts van den Berg hun voorzette.

Zooals deze gedetailleerde verslagen overtuigend aantoonen, pleegt deze verdorven mensch bewust bedrog door de aanzittenden in persoon voor te spelen, dat zij in verbinding zijn met hun overgegangene geliefden. Men moet deze gemeenheid eens goed tot zich laten doordringen!! Wat beteekent het niet voor een mensch om in contact te komen met zijn gestorvenen, hen weer te zien, hun stemmen opnieuw te hooren, hun liefde te ondervinden. Lang is er op gewacht en eindelijk is het zoover, de dooden verschijnen en spreken — welk oog zou bij zoo'n ontmoeting droog blijven? En nu hierna te moeten ervaren, dat men bedrogen is en dat het niet hun gestalte was, die men omhelsde, maar die van een verfoeilijken bedrieger. Welk een laag karakter moet deze mensch bezitten om daarmede jaren achtereen bewust door te gaan. Er zijn geen woorden om zulk een hyena-instinct te veroordeelen! Desondanks zijn er nog naïeve lieden, die er keer op keer heentrekken en het stuntelige, het dierlijke gedoe als echt aanvaarden. Wij kunnen slechts hopen, dat zij deze regels onder oogen krijgen of uit de boeken „Geestelijke Gaven” van Meester Zelanus leeren, hoe een waarachtige donkerzitting verloopt. Dan toch is het medium in alles te controleren, ja het eischt dit, dan zijn de stemmen niet kennelijk die van het medium, zooals bij Aarts van den Berg het geval is, maar daarentegen vast en helder en tot in elk klankbeeld gelijk aan die van de overgegangene

(Zie slot van dit artikel op blz. 6)

Waarom meer jongens dan meisjes?

De wetenschap zoekt nog naar
de oplossing

De „Pen-Gun” bevatte onlangs een artikel van Prof. dr J.G. Sleswijk, waarin deze er op wijst, dat na elken oorlog van betekenis een relatieve toeneming van het aantal jongensgeboorten plaats vindt. Aan de hand van statistieken, opgemaakt na den oorlog van '14-'18, komt hij tot de volgende belangwekkende cijfers: Voor Duitschland bedroeg de toeneming 2,5 %, dus 25000 op een miljoen geboorten, terwijl de stijging voor Frankrijk en Engeland ongeveer 2 % uitmaakte. De bewering van velen, dat het de „Natuur” is, die zorgt voor de aanvulling van de in den oorlog verloren mannenlevens, bevredigt dezen geleerde niet. Hij schrijft: „Er zijn in zulke jaren een reeks van abnormale omstandigheden, die op den mensch inwerken, zoowel geestelijk als lichamelijk. In hoeverre de eerste hierbij een rol spelen — dus de wensch van de ouders naar een zoon — is niet na te gaan; zulk een veronderstelling berust niet op tastbare gegevens. Sedert de ontdekking der vitaminen staan we bij het onderzoek van voedingsvraagstukken inderdaad telkens voor nieuwe verrassingen. Maar anderzijds moeten we ons er voor wachten, de voeding tot een kapstok te maken, waaraan alle abnormale verschijnselen bij den mensch worden opgehangen.

Ik kan den lezer dus nog niet aan een oplossing voor het hier besproken probleem helpen!”

Naar harmonie in de schepping

In mijn vorig artikel over de miskraam verbond ik u met de disharmonie in het geboorteproces en toonde aan, dat deze eerst zou oplossen, wanneer de mensch de harmonie leerde aanvaarden en dienen, welke Gods Scheppingsplan kenmerkt. Dit nu geldt ook voor de wetten, waardoor er meer jongens dan meisjes worden geboren! Deze wetten kregen hun bestaan door uw oorlogen — hun geweld toch bracht miljoenen menschen om het leven. Al deze zielen wachten in het astrale bestaan en wel in „de Wereld van het Onbewuste” om door het wezen van de aarde te worden aangetrokken en hun ontijdig afgebroken kringloop te kunnen voortzetten. Ik ga nu niet in op de wetten, door welke dit aantrekken geschiedt, maar volg alleen de vernietiging van het scheppende wezen: den man, en zijn terugkeer tot de aarde.

Gij zijt op den goeden weg, wanneer gij de meervoudige geboorten van jongens verklaart door de zichzelf herstellende natuur. Immers wanneer deze niet mede voor het noodzakelijke evenwicht zorgde, zou het stoffelijke wezen uitsterven. Of neemt ge met velen aan, dat elke ziel, die geboren wordt, een nieuwe schepping Gods is? Als ge dit blijft aanvaarden, beperkt ge uw blik en uw mogelijkheden en moet de gansche Goddelijke schepping u vreemd en raadselachtig voorkomen. Ik vraag uw geleerden, uw theologen: hoe zou de mensch in staat zijn in den tijd van één leven, dat voor een ieder verschillend van duur en omstandigheden is, zich God en een Hemel eigen te maken? Onze Schepper weet wel beter en Hij schenkt den mensch miljoenen levens om tot de volmaaktheid te komen. Ik zal u in de kleine ruimte, die tot mijn beschikking staat, niet kunnen terugvoeren naar het begin van de Schepping om u dan volgens de Goddelijke Openbaringswetten de ontwikkeling van uw stof- en ziellichaam te schetsen — cosmische wetten, waarvan gij op de wereld niets, maar dan ook niets weet!

Dit moet voorloopig voldoende zijn: Toen wij als man en vrouw in het begin der Schepping als embryo, als Goddelijke vonken aan onze door onzen Vader opgelegde taak begonnen, waren wij in harmonie. Wij ontvingen het eene leven na het andere en werkten aan den opbouw van ons lichaam, wat een lang evolutieproces was en ons naar verscheidene planeten

voerde. Op geen van deze plaatsen konden wij ons uitleven en daardoor disharmonie scheppen, dit bewustzijn hadden we toen nog niet bereikt. Eindelijk wachtte ons de aarde, waar verder aan het stoflichaam moest worden gewerkt tot het blanke ras bereikt zou zijn. Naarmate wij voldeden aan onze opdracht ons lichaam te veredelen, ontwaakte tevens ons innerlijke leven. De ziel in ons liet nu haar rechten gelden en wilde tot ontwikkeling worden gebracht. Nu verloren wij ons. God wist dit, wij konden er niet aan ontkomen, door ervaring zouden we leeren en aldus Zijn wetten stevig in handen krijgen. Als kleine, onmondige kinderen leefden we ons uit, we vergrepen ons aan andere levens om hierdoor onze hartstochten bot te vieren, met als gevolg dat we het evenwicht van ons lichamelijk bestaan verstoorden. We trokken in massa ten oorlog en brachten hierdoor cosmische stoornissen tot stand. Millioenen mannen werden afgeslacht, waardoor een overheerschend aantal moeders overbleef, zonder dat deze nochtans in staat waren deze afbraak geheel op te lossen. Het menselijke wezen ontwikkelde zich hooger en hooger in het stoffelijke leven en hierdoor konden ook de oorlogen gewelddadiger en geraffineerder worden, wat het aantal mannelijke slachtoffers telkens groter deed worden. Deze chaos gaat niet langer alleen den mensch aan, maar raakt in de eerste plaats God en de ruimtelijke wetten, door welke Hij zich manifesteerde.

We zien nu een wet optreden, die zorg draagt, dat de chaos zich herstelt en tot de noodzakelijke harmonie wordt teruggebracht.

Ik zei u al, dat de ziel als mensch van haar Schepper een Goddelijke betekenis kreeg. Wanneer zij deze cosmische realiteit niet had ontvangen, zou zij zich in haar talloze oorlogen zelf hebben uitgeroeid! Maar geschapen als zij is naar Gods Beeld en Gelijkenis, bezit zij ook Zijn eigenschappen. God nu is Vader en Moeder — twee gevoelsgraden, twee levensmogelijkheden, die evenwel één orde vertegenwoordigen. Door het bezit van deze eenheid ook konden de Macro- en Microcosmos zich verdichten en uitdijen. Gaat u nu zelf maar na: Zoo God meer Vader dan Moeder ware geweest, zou Hij de mislukking van Zijn Schepping al tijdens Zijn eerste openbaringen hebben moeten aanvaarden. In Hem werkten het Vader- en Moederschap echter in gelijken graad, met eendere kracht, en zoo is dit noodzakelijkerwijs in héél Zijn Schepping het geval. Dit Vader- en Moederschap in ons zorgt nu voor de gewenschte harmonie. Dit is het, wat het door de oorlogen verbroken evenwicht en den daardoor ontstanen chaos herstelt. Voelt ge dit in zijn volle betekenis aan? Voelt u, dat man en vrouw nimmer, ook niet door oorlog en dood te scheiden zijn, zonder dat dit de instorting van het Goddelijke Scheppingsplan tot gevolg zou hebben? Niet het verlangen van de ouders, niet het vitaminengehalte van uw voeding bepaalt het naar verhouding grootere aantal jongensgeboorten — het is uw eigen Goddelijke, dus Universele-Ik, dat bewust of onbewust, al naar den door u reeds bereikten graad voor die harmonie zorgdraagt. Millioenen ouders helpen u daarbij, want gij vertegenwoordigd met hen als Kinderen van één Vader: één wet! Is het nu verwonderlijk, dat telkens na een oorlog zoovele ouders zoovele zonen ontvangen — juist dat, wat noodzakelijk is voor het evenwicht in de Schepping? Zeg nu nooit meer: de natuur herstelt zichzelf — want gij zijt het, gij als menschen, als vader en moeder, als Kinderen van uw God, die gehoorzaamend aan uw hooge afstemming, het harmonische voortbestaan van Zijn Schepping verzekert, waardoor gij en al Zijn Kinderen eens Zijn Leven, Zijn Liefde en Zijn Onmetelijkheid in den bewusten graad zult bezitten!

MEESTER ZELANUS

HET INDONESISCH PROBLEEM in het Licht van Gene Zijde

DE ONVERBIDDELIJKE GANG DER HISTORIE

De feiten, waarom het gaat.

Wie zijn kranten leest, de radio, de Kamerdebatten en de partijcongressen beluistert, moet wel tot de conclusie komen, dat er in het na-oorlogse Nederland maar één probleem is: de toekomstige betrekkingen tusschen Nederland en Indonesië. De feiten liggen namelijk zoo, dat het Indonesische nationalisme los wil van de vroegere koloniale verhoudingen en streeft naar eigen gezag, een eigen staatsbestel. De reacties in ons land hierop zijn scherp verdeeld en elke groepeerings tracht met alle beschikbare middelen zijn standpunt geldig te maken. De beslissing, waarvoor het Nederlandsche volk staat, werd door Prof. Dr J. H. A. Logeman — een der beste kenners van het Indische staats- en administratief recht, minister van Overzeesche Gebiedsdeelen in het Kabinet-Schermerhorn en lid van de Partij van de Arbeid — als volgt weergegeven: Willen wij medewerken aan de verrijzing van een nationale, Indonesische staat? Willen wij medewerken aan de liquidatie van het koloniale régime? Achten wij nochtans staatkundig, sociaal en economisch continuïteit gewenscht?

Een onverzoenlijk neén is hierop het antwoord van hen, die gelooven, a. dat Indonesië nog niet tot zelfbestuur in staat is, b. dat dit land hierdoor sociaal en economisch te gronde zal gaan, c. dat Nederland zonder zijn koloniën tot een vierderangsmogendheid wordt.

Even onverzoenlijk ja antwoorden zij, die, zonder voorbij te gaan aan de ernstige consequenties voor Nederland en Indonesië beide, inzien, dat de gang der historie niet tegen te houden is, maar eischt aanvaard te worden, zooals zij zich meldt. In openbare voordrachten hebben de astrale Meesters en wij, die de „Eeuw van Christus” met hen gestalte willen geven, het standpunt inzake dit acute probleem uitvoerig geformuleerd. We hielden ons hierbij aan de groote lijnen en verloren ons niet in details, die de aandacht van de hoofdzaken afleiden en het eindoordeel daardoor vertroebelen.

Een symbolisch beeld: De Nederlander en de Indonesiër verenigd in vriendschap en den wil tot samengaan en opbouw. Is dit het beleven van een Utopia, is de politiek, die hiernaar streeft, die van een doodgraver? Richt onze regeering ons koninkrijk te gronde en levert zij den inlander uit aan slavernij? Op al deze vragen antwoordt dit artikel, dat veertien dagen moest overstaan, maar intusschen nog aan actualiteit won.

Wat gebiedt „de Eeuw van Christus”?

Voor wie de dingen dezer wereld ruimtelijk kan zien, biedt de beslissing, waarvoor ons volk staat, geen moeilijkheden. Hij maakt zich te gereeder los van de klein-menschelijke motieven, daar hij zich laat leiden door de universele en rechtvaardige wetten, die Gods schepping bepalen. Het beeld, dat hij zich, geleerd vooral door de ontwikkeling der historie, van het Goddelijke Plan vormt, stemt dan volledig overeen met dat, wat Meester Zelanus hem in zijn boek „De Volkeren der Aarde” geeft. Doordat al het leven in de ruimte uit God is, evolueert dit naar een staat, die eens Goddelijk bewust zal zijn. God schiep geen hooge en lage rassen. Zijn rechtvaardigheid staat niet toe, dat Zijn eene kind, geteisterd door het wilde dier, door ziekte en armoede, in het oerwoud ellendig moet omkomen, terwijl het andere de zegeningen van de blanke beschaving geniet. M.a.w. ook het oerwoud-kind zal eens in die genietingen deelen. Eerst onwetend, maar allengs bewuster, hielpen de blanke rassen dit ontwikkelingsproces bevorderen door de gebieden van de lagere soorten in hun machtssfeer te betrekken en te koloniseren. Ook ons land verstond zijn taak en bracht den inwonenden van zijn overzeesche gewesten orde en civilisatie. Dit werd simpel, maar duidelijk de verhouding: we waren de ouders geworden van kinderen, die onze leiding, onze kennis behoefden om naar het volwassen stadium te groeien. Deze vergelijking slaat zeker ook op den toestand, waarin wij nu beland zijn en die op de volgende wijze te schetsen is: zooals elk ouderpaar komen ook wij thans voor de situatie, waarin het kind, dat we groot brachten, bondig en beslist zegt: „We danken u voor uw zorg en uw liefde, maar nu voelen we ons in staat een eigen huishouding in te richten en ons leven naar eigen inzichten te regelen!” Deze beslissing nu wordt ons door de nationalistische stroomingen in Indonesië (al of niet uit naam van het heele volk, maar de wil is er), toegevoegd en zooals alle ouders hebben we ons daarnaar te voegen. In situaties als deze moeten de ouders bewijzen, hoe groot hun liefde, hun ruimte, hun rechtvaardigheid in feite is.

Wij verheelen ons waarachtig niet, dat de opgave van onze koloniale gezagsverhoudingen ons wellicht ernstige materiele verliezen zal bezorgen en ook, dat de overgangstijd slachtoffers zal maken bij beide partijen. Dit alles is echter onvermijdelijk, maar zal zich oplossen. Van meer betekenis is of wij de Goddelijke wetten naar behooren vervullen. En dan past het ons niet er uit baatzucht naar te streven, dat we de ons eens toevertrouwde kinderen toch kunnen blijven overheerschen. Wel is het als Christenen onze taak met die nu volwassen geworden kinderen tot een eerlijke, vrije, vastberaden samenwerking te geraken. Met dit doel voor oogen staan we geheel achter de nieuwe staatkundige vormen, die in de ontwerp-overeenkomst van Cheribon tusschen de Nederlandsche en Indonesische delegaties werden neergelegd. Wanneer dit nummer verschijnt zullen de parlementen van de beide landen hun beslissing wel genomen hebben. Maar hoe deze ook uitvalt: de Goddelijke rechtvaardigheidswetten EISCHEN van ons, dat we onze veelgeroemde Christelijke beginselen praktisch verwezenlijken door met den gezonden en logischen vrijheidswil van het Indonesische volk in te stemmen en met inzet van al onze krachten mee te werken aan een duurzame en vrijwillige samenwerking van onze beide naties!

Een muzikaal wonderkind

Voor een zaal met meer dan 2000 toehoorders leverde de zesjarige Doris Webster uit Fredericksburg (Virginia) een fenomenale prestatie door feilloos en met ontstellend gemak Mozart's concert in a-mineur uit te voeren, gevolgd door de Minutewals en een nocturne van Chopin. Sinds zij op vierjarige leeftijd met haar studie begon, was dit de tweede maal, dat zij een concert gaf en den eersten keer, dat zij als soliste met een orkest speelde. De critici gaven zich over de geheele linie gewonnen en roemden om strijd haar techniek, haar gevoelvolle en rijpe voordracht en haar ongelooflijk geheugen. Haar leerarees wees er nog op, dat zij de nocturne in vier dagen had geleerd... Men staat als in de dagen van Mozart en Liszt voor een raadsel en maakt er zich van af door dit genie een wonderkind te noemen. Maar wij verwijzen naar het woord van Meester Zelanus in zijn boek „Geestelijke Gaven”, waarin hij zegt, dat in Gods rechtvaardige ruimte geen apart begenadigde, geen wonderkinderen leven. Deze Doris Webster put uit het kunstgevoel, dat in haar onderbewustzijn ligt en in vele, vele levens van studie en marteling, falen en zegevieren gevormd werd.

Wijziging in het Engelsche Volkslied

Onlangs werd er in de St Pauls Kathedraal in tegenwoordigheid van de koninklijke familie een speciale dienst voor de Vereenigde Volken gehouden. De menigte kwam voor een merkwaardige verrassing te staan, toen het oorspronkelijke tweede couplet vervangen was door het derde en een nieuw er aan was toegevoegd. In plaats van het vers, waarin God werd gсмеekt 's konings vijanden te verpletteren en hun bandietenstreken te voorkomen, zong men nu over de eenheid, die tusschen de volkeren als broeders en leden van een wereldomvattende familie dient te bestaan. Gaat Israël zijn taak zien en aanvaarden?

Zoo leeft Winnetou vandaag den dag

Indianen, waaraan denkt men niet als men dit woord leest. Indianen, Winnetou, Old Shatterhand, onze jeugd komt ons weer voor den geest, dien tijd, toen we met warme wangen tot laat in den nacht Indianenverhalen verslonden. Wat een heldhaftige, romantische, spannende tijd was dat! Maar nu is dit alles verleden. De Winnetou van heden leeft heel en heel anders, geciviliseerd en gebonden aan strenge wetten. Zij zijn thans 417.000 in getal. Men schiep reservaten voor hen, waarin zij jagen en visschen en hun vee verzorgen, of zij leven in de steden en dorpen van de blanken en gaan naar de fabriek. De Apachen, de Comanchen, de Sioux — herinnert u zich de namen nog? — staan thans onder de bijzondere bescherming van de Amerikaansche regeering, die vertegenwoordigd wordt door het „Bureau van Indiaansche Zaken”, dat meer dan vijfduizend agenten telt. Het richtte vierhonderd scholen, zeventig ziekenhuizen en meer dan honderd klinieken in. Zoo maakt de „witte man” goed, wat hij het roode kind eens aandeed.

Slot van artikel „Aarts v. d. Berg”

geliefden en dan zijn ook hun verschijningen scherp zichtbaar, gelaat, gebaar, houding, ja zelfs de kleedij beantwoordt aan het wezen, dat u op aarde kende en liefhad. Nimmer is er één vaagheid, één aarzeling, één onduidelijkheid!

De séance, die waarachtig wil heeten, moet aan deze eischen beantwoorden. Weer hebt gij, goedwillenden, hiermede een wapen om uw zwendelaars voor de feiten te plaatsen en hen te ontmaskeren. Met uw hulp zullen wij deze onverlaten, die zich „medium” noemen en het niet zijn, met den dag moeilijker maken hun smerig werk voort te zetten. Wij zijn reeds in contact met de politie, de justitie en de parapsychologen en de rapporten over Aarts v. d. Berg spreken hierbij duidelijke taal!

DE WETTEN SPREKEN

De onderstaande vragen werden ons door verschillende Evolutie-lezers gesteld. Om ruimte te winnen vermelden we dus niet de namen.

Hoe komt het, dat de ziel, die een nieuw stoffelijk bestaan ontvangt, zich niets van haar vorige levens herinnert?

Gij zult deze vraag zelf kunnen beantwoorden, wanneer gij eens terugkijkt in de jaren, die gij in dit leven doormaakte. Hoe machtig veel beleefde u niet, wat maakten vele van u niet aan verschrikkingen door, hoevele indrukken poogt gij niet te vergeten om maar onder den druk er van weg te komen. En denkt u nu eens in, dat al dat leed, al die zorgen, al die strijd ook in een volgend bestaan weer in heel hun martelende zwaarte op u zouden vallen — waar wilt ge de kracht, den moed, de frischeheid en de spontaneiteit vandaan halen om den moeilijkheden, die zich dan weer aanmelden, het hoofd te bieden? Dank God er voor, dat Hij u in Zijn wijsheid die in de meeste gevallen afschuwelijke herinneringen bespaart. Immers, hieraan moet ge in dit verband ook nog denken: hoe beleefde ge tot nu toe uw levens? Overtradt ge niet in de meeste Gods harmonische wetten door in moord, roof en hartstocht onder te gaan? Gij zoudt in het nieuwe bestaan geen stap meer durven zetten, besmeurd als ge u voelde door de wandaden, die gij eens door uw onverstand beging. Nu zult u beseffen, hoe wijs en goed het is, dat dit alles veilig in uw onderbewustzijn verzegeld ligt. Straks, als ge in de sferen van het licht leeft, zult ge opnieuw en opnieuw in die ellende mogen afdalen om dan u zelf geheel te leeren kennen. Nu, in dézen staat van uw ontwikkeling, zou het u breken!

Vanwaar komt de ziel, die een nieuw leven ontvangt?

Wanneer gij André's boeken gelezen hebt, had gij het moeten weten. „De Kringloop der Ziel”, de boeken over „Het Ontstaan van het Heelal” en de Volkeren der Aarde” schenken u deze wijsheid. Het is in de „Wereld van het Onbewuste”, dat de ziel zich voor de nieuwe geboorte gereed maakt. Hier leeft zij in een stilte, die God voor haar opbouwde, en komt zij tot zichzelf. Zij gaat, geholpen door haar Schepper, na, wat in het vorige bestaan aan goed en kwaad beleefd werd. Hier leeft zij weer in het eerste oogenblik, dat God haar schiep en zij als embryonaal leven, als cel, haar evolutie begon. Om haar heen zijn de millioenen vonken van de zielen, die als zij wachten op den terugkeer naar Moeder Aarde. Zij kunnen zich niet met elkaar verbinden, ieder beleefd een eigen wet. Boven, achter, voor haar, in haar hoort en voelt de ziel de stem van haar Schepper, die haar toeroept: „Kom tot Mij, bewust in al uw eigenschappen. Ik wacht u. U leeft in een oneindigheid en toch in het tijdelijke, want straks gaat u opnieuw naar de werelden, waar u leven moet om Mij en uzelf beter te leeren kennen. Het gaat, zooals Ik dat heb gewild. Gij zult graad na graad beleven, de eene wereld na de andere overwinnen en zoo zult gij eens de onmetelijkheid van uw wezen leeren kennen. Werkt aan uzelf, Mijn kind, opdat gij door uw verworven liefde Mij zult bezitten!”

Dan zakt alles in de ziel weg en daalt zij eindelijk als cel in den tempel van de stoffelijke moeder af om haar nieuwe bestaan, haar volgende leerschool te aanvaarden. Heilig, heilig is dit verblijf in de „Wereld van het Onbewuste”, waar de ziel met haar Vader in gesprek komt en nieuwe krachten opdoet om haar komende taak te kunnen vervullen.

Hoe komt de ziel er toe een volgend bestaan op aarde te aanvaarden? Krijgt zij daartoe opdracht en zoo ja, van wie? Dwingen bepaalde wetten haar ertoe of is het haar eigen wil?

Als ge het „waarom” van de reïncarnatie kent en aanvaardt, bezit ge ook het antwoord op uw vraag. God toch wil, dat wij, Zijn Kinderen, Hem in al Zijn graden en eigenschappen bewust vertegenwoordigen. Dit kan onmogelijk in één leven geschieden, al is dat het armzalige, uitzichtloze geloof van talrijke dogmatische mensen. Hij schenkt ons derhalve miljoenen levens om ons tot dien verheven staat op te werken. We stonden en staan voor een ontzaglijke opdracht, die we nochtans door de aanwezigheid van Zijn leven in ons eens vervullen zullen. Het eigenmaken van de kleinste wet kostte ons al bloed en zweet, telkens en telkens begingen we nieuwe fouten, die we dan weer moesten recht zetten, zoolang tot de wet beleefd was en we rijker en bewuster verder konden gaan. Onder de fouten, die we begingen, waren ook moorden. Deze carmische wetten roepen ons in elk geval naar de aarde terug, waar we dan den zielen, dien we het leven ontnamen, een nieuw leven moeten teruggeven. In het kort: we zullen zoolang naar de aarde afdalen tot we alle graden en alle toestanden, die tot die planeet behooren, hebben overwonnen. We hebben dus niet zelf te kiezen en ontvangen geen opdracht, we gaan, aangehouden door de wetten, die we te beleven hebben.

Pas wanneer wij de sferen van licht als bezit in ons hebben en op honderd procent het verlangen in ons is om op aarde een taak te verrichten, die de menschheid geestelijk vooruit kan helpen, pas dan krijgt de eigen wil geldigheid van bestaan. Nu bidden wij God om een nieuw stoflichaam en Hij schenkt het ons, wanneer ons gebed, ons verlangen volkomen bewust is. Ge ziet uit dit alles, welk een doeltreffend gezag ons leven overheerscht. We ontvangen al of niet met onze instemming altijd juist dat, wat we voor onze evolutie naar God van noode hebben!

Hoe verklaart U de overeenkomst in karakters, die zoo vaak bestaat tusschen kinderen, ouders en grootouders?

Deze overeenkomst kan optreden, doordat we in de meeste gevallen aangetrokken worden door zielen van onzen eigen graad. Zoo is het te verklaren, dat ouders, die bijvoorbeeld aan den drank verslaafd zijn, kinderen aantrekken, die al spoedig tot hetzelfde kwaad vervallen. Dit is niet een kwestie van erfelijkheid, want de ziel is niet, zooals het lichaam, erfelijk te besmetten. Het is het gevolg van het feit, dat deze zielen door hun kwade instincten in de verschillende levens tot elkander werden gevoerd en in dit dierlijke contact tot fouten vervielen, die hen in volgende levens wéér bijeenbrengen, zóólang tot de onderlinge schulden vereffend zijn. Hier geldt dus het kernachtige en veelzeggende spreekwoord: soort zoekt soort! Gij moogt hier echter, zoomin als bij een andere wet, generaliseren. Het kan bijvoorbeeld gebeuren, dat karaktervaste, brave ouders slechtgeaarde kinderen bezitten. Nu trok de hoogere graad den lageren aan. Dit is dan het gevolg van de schuld, die deze ouders eens, in vorige levens, op zich laadden, toen zij dit wezen op de een of andere wijze te kort deden. God schenkt ons niets, noch laat Hij zich paaien door goede bedoelingen, gebeden of beloften: zélf zullen wij door eigen kracht de fouten herstellen, die we begingen, met als winst, dat wij en het leven, aan hetwelk we goed maken, rijper onze nieuwe taken kunnen aanvaarden!

NIEUWJAARSWENSCHEN

Geefte onze administratie nu reeds Uw Nieuwjaarswenschen op. U bent dan verzekerd van een plaats. De kosten bedragen voor zoo'n advertentie van 2 cm hoog en 6 cm breed: f 1.50.

★ Bij het Kerstnummer van Evolutie ★

Nog slechts luttel weken scheiden ons van de dagen, waarin de wereld en wij de geboorte van den geestelijken Leider der menschheid, Jezus Christus, gedenken. Natuurlijk zal „Evolutie”, geholpen door de Meesters, haar licht over dit voor het menschdom zoo onmetelijk gebeuren laten schijnen en er aan meewerken, dat U dit feest viert op een wijze, die den naar de hemelen strevend menschen past.

Daar Uw jaarabonnement loopt van 1 October 1946 tot 1 October 1947, en wij eerst op 15 October startten, ontvangt U omstreeks Kerstmis een nummer van zestien bladzijden, een dubbel-nummer, waardoor U krijgt wat U toekomt.

Dit Kerstnummer wordt rijk uitgevoerd. Het bevat artikelen van de Meesters, o.a. een van Meester Alcar, waarin hij U vertelt van het Kerstfeest, zooals dat in de sferen van licht wordt gevierd. U krijgt een beeld van het bewustzijn, dat André zich door zijn Astrale leiders mocht eigen maken, en U wordt verbonden met het leven van „Vader Yongschi”, den maker van Jozef Rulofs geestelijke schilderijen. Naast poëzie en beschouwingen kunt u voorts genieten van een boeiend wijsgeurig verhaal van Manfred Kijber, den schrijver van „Veronica's drievoudig Licht”, getiteld „De Dood en het Kleine Meisje”. Het nummer wordt verlicht met reproducties van Vader Yongschi, foto's en illustraties van den bekenden teekenaar en schilder Anton Pieck, en bevat ook nog een prijsvraag, die stellig Uw belangstelling zal hebben.

Wij stellen ons voor dit rijke, in twee kleuren uitgevoerde nummer, waarvan de prijs vijfenzeventig cent bedraagt, ongeveer 20 December te laten verschijnen. Om de vraag, die wij verwachten, zullen wij een beperkt aantal exemplaren meer laten drukken. Zij toch, die de Leer van Gene Zijde willen propageeren, bezitten door dit Kerstnummer kostbaar werkmateriaal. Wie dus vrienden en relaties met dit Kerstnummer wil verblijden, zende onze administratie per omgaand een opgaaf toe van het aantal exemplaren dat hij daartoe behoeft, opdat wij deze tijdig voor hem kunnen reserveeren.

J. KOPPERS

Magnetiseur

Goudenregenplein 15, Den Haag

Consult: iederen werkdag van 2 tot 5 uur, behalve Dinsdag

Te Amsterdam, Nassaukade 367: iederen Dinsdag van 11 tot half 1 en van half 2 tot 5 uur

Fa. J. v. d. DOEL Internationaal meubeltransport

- Verpakkingen
- Expeditie
- Bergplaatsen

Telefoon no. 337060

LOOSDUINSCHENKADE 184 DEN HAAG

WIE helpt slachtoffers van het Bezuidenhout aan

kleine étage

liefst in centrum van Den Haag
Rustig gezin van drie personen

Brieven gaarne aan:

**H. M. Houtkamp, p.a. Bazarlaan 52
's-Gravenhage**

vakkundig restaureeren en schoonmaken van schilderijen

- Totaal onzichtbaar restaureeren van gaten en scheuren
- Verweerde etsen, litho's en teekeningen, op alle soorten papier, kunnen als nieuw geressteureerd worden

m. h. hendriks Nachtegaallaan 20 . Den Haag

Telefoon 391873

Laat Uw bontmantel repareeren en moderniseeren

door *H. M. v. Reijn Becker*

Trompenburgstraat 36 Amsterdam

Bontmantels vanaf f 450.-

MR. W. ATZROTT

Rechtskundige adviezen
Belastingadviezen
Inrichten van Boekhouding
*

WILLEM DE ZWIJGERLAAN 48
'S-GRAVENHAGE

Alsge tevreden zijt moet ge niet veranderen.
Maar zoo ge het niet zijt, breng dan uw schoenen ter reparatie bij ons.

Wij zijn goedkoop, degelijk en vlug.

SCHOENMAKERIJ

J. P. STULTJENS

De la Reyweg 86 en Hattumlaan 1
hoek Nunspeetlaan - 's-Gravenhage

J. H. K. KOERTS-MEYER

Bouwkundige . Aannemer

Taxateur

Onderhoud en Administratie van
Onroerende Goederen

Keizer Karelweg 395 . Amstelveen
Telefoon K 2970-2694

Instrumentenhandel A. HÖFELT

DAGUERRESTRAAT 73 - 'S-GRAVENHAGE

zoekt per 1 Jan. 1947: Jongeman, met zeer behoorlijke ontwikkeling, energie, vermogen tot doordenken en liefde tot de menschheid, eventueel als opvolger in de zaak.

Sollicitaties schriftelijk of
na telefonische afspraak

Prima kantoorkracht, talenkennis vereischt, vooral Engelsch

Kunsthandel J. G. DENIS

1ste Middellandstraat 27 . Tel. 30491
te Rotterdam

exposeert

enkele van Jozef Rulof's
nieuwste schilderijen

MEDEDEELINGEN

Rooster van de voordrachten

's-Gravenhage

Gebouw Diligentia, Lange Voorhout, op
Woensdag 4, 11 en 18 December, 8 uur,
Jozef Rulof.

Zondag 8 December, 10 uur 15, Leo Uittenbogaard.

Amsterdam

Gebouw Sarphatistraat 8, Dinsdag 3, 10 en
17 December, 8 uur, Jozef Rulof.

Rotterdam.

Aula School 's Gravendijkwal 58, Zondag
1 Dec., 3 uur, Leo Uittenbogaard.

Dordrecht

Gebouw Vrouwenclub, Groote Kerkplein,
Zondag 1 December, 8 uur, Leo Uittenbogaard.

Lijst van Medewerkers

In een van onze komende nummers zal een begin worden gemaakt met de publicatie van een lijst, welke de namen en de adressen bevat van de medewerkers, die het genootschap in binnen- en buitenland vertegenwoordigen. Bij deze adressen kan men inlichtingen bekomen over de leer en de werkzaamheden van het Genootschap. Tevens kan men er de boeken, de brochures en andere geschriften bestellen. Wie zich geschikt acht, dit belangrijke werk in zijn stad te verrichten, wordt verzocht, zich aan het Secretariaat van het Genootschap, Nachtegaallaan 20, 's-Gravenhage, op te geven. Als hij in aanmerking komt, wordt hem het noodige werkmateriaal toegesonden.

Leo Uittenbogaard spreekt op Zondag 15 December, te 10 u. 15, in de Rivierhal te Rotterdam, op hun uitnodiging voor de Rozekruizers van die stad over: „De openbaringen aan Jozef Rulof”

„Evolutie”

Abonnementsprijs f 8.50 per jaar (bij vooruitbetaling). Betaling kan geschieden door overschrijving op gironummer 7112 van de Nederl. Handel-Mij., Kneuterdijk 1, 's-Gravenhage, t.b.v. „Evolutie”, of per postwissel, Nachtegaallaan 20, 's-Gravenhage.

Kopij wordt vrijblijvend ingewacht. Terugzending geschiedt alleen, wanneer de postzegels daartoe worden bijgesloten. Advertenties moeten uiterlijk 10 dagen voor verschijning worden ingezonden bij de Administratie, Nachtegaallaan 20, 's-Gravenhage, die u gaarne de condities verstrekt.

Waarschuwing!

Voor ons Genootschap treedt als magnetiseur alleen de Heer

J. KOPPERS

op. Zijn adres is: Goudenregenplein 15, 's-Gravenhage.